

MOTTATT

02 DES. 1981

DIREKTIV OG MELDINGER

TIL ALLE LAGS OG DISTRIKTSSTYRER
FRA SENTRALKOMITEENS ARBEIDSUTVALG

Des. 1981

INNHOOLD:

I. Direktiv til lagsstyrene om partiplanen jan.-mars 1982	s. 1
II. Direktiv om KK-kampanja	s. 2
III. Orientering om situasjonen foran årsmøtene i fagbevegelsen	s. 3
IV. Direktiv om årsrapportene mm.	s. 8
V. Tilleggsdirektiv om partiplanen jan.- mars 1982	s. 8

TTATTOM

I. DIREKTIV TIL LAGSSTYRENE OM PARTIPLANEN JAN. - MARS 1982.

Partiplanen for de tre første månedene av 1982 står trykt i TF. Planen vil stille store krav til lagas arbeid og til en stram plan for gjennomføring. Den skiller seg fra tidligere planer ved at det er lagt opp til omfattende diskusjoner og studier.

Det er spesielt viktig å komme raskt igang med planen og ikke miste tempoet i gjennomføringa.

Lagsdiskusjonen om forsvars- og fredspolitik.

Vi vil her trekke fram diskusjonen om vår forsvars- og fredspolitik særskilt. Denne lagsdiskusjonen må forberedes grundig og trenger særskilt ledelse og oppfølging fra lagsstyrets side. Det er lagt opp til omfattende studier foran møtet. Lagsstyret må sette medlemmene igang med sjølstudier på et tidlig tidspunkt og kontrollere dette underveis. Vi vil oppfordre styrene til å gi konkret hjelp og rettleiding til medlemmene og eventuelt nedsette lesegrupper i laget hvor flere kan studere sammen og diskutere materialet underveis ,før lagsmøtet. Vi vil også oppfordre laga til å konsentrere diskusjonen rundt temaet og de spørsmåla det er lagt opp til.

Når diskusjonen er avholdt i laget må det sendes inn rapport til DS, innen de frister som DS gir , om konklusjonen på diskusjonen på hvert spørsmål og om de viktigste motsigelser som fortsatt står i laget.

Behandlinga av nytt kontingentsystem i laga.

Formuleringa om gjennomføringa det det nye kontingentsystemet på s. 2 pkt 3 i TF for des. er uklart og kan gi inntrykk av at det nye kontingentsystemet allerede er vedtatt før lagsdiskusjonene er gjennomført. Vedtaket om nytt kontingentsystem kommer i neste rutine ,nettopp fordi SK skal få inn rapportene fra lagsdiskusjonene og summere opp disse før det gjøres vedtak om nytt kontingentsystem. Vi ber om at lagsstyrene opplyser om denne uklarheten til medlemmene i laget.

II. DIREKTIV OM KK-KAMPANJA.

Partiet skal gjennomføre ei stor KK-kampanje i perioden 16.jan. til 21.febr ., dvs. i 5 uker. Dette er en høgt prioritert oppgave for alle lag. Nærmere begrunnelse for kampanja er lagt fram i TF for desember.

1) Hovedmålsettinga er å verve abonnenter. Gjennom kampanja må antall netto dagsavisabonnenter økes kraftig , slik at vi legger grunnlaget for at abonnementstallet i 1982 ligger 500 over 1981 En slik økning i abonnementstallet vil kompensere for reduksjonen i pressestøtta.

2) Den andre viktige målsettinga er å komme i gang med planmessig fornyingsarbeide i hele partiet. I rutina har vi lenge sendt ut lister over frafalne abonnenter til distriktene. Vårt inntrykk er at disse listene ofte ikke blir fordelt vider fra DS og sjelden følges opp. Det sentrale KK-utvalget skal nå gjennomføre en ordning der vi sender ut stoppoversiktene direkte til de som skal jobbe med fornyingsarbeidet lokalt. Disse listene vil bli sendt ut månedlig.

Det er en absolutt nødvendighet å forbedre partiets fornyingsarbeid. I dag mister vi mange av de abonnentene vi verver når abonnementet forfaller. Noen erfaringer viser at det kan være forholdsvis lett å hekte tidligere abonnenter på igjen ,når de blir oppsøkt.

3) Når det gjelder løssalget så er målet å holde de målsettingene som tidligere er satt og i tillegg opprette noen nye salgssteder.

4) For å nå målsettingene vi har stilt for kampanjen kreves det brei mobilisering i partiet og ungdomsforbunda. Særlig NKS-erne har vist seg som ei kraft i vervearbeidet når de har blitt trukket skikkelig med. Det er derfor nødvendig med et omfattende forberedende arbeid på de indre linjene; diskusjoner i DS/DSAU , innlegg i internbladene ,konferanser, lagsbehandling ol. Men vi må også ha eksterne initiativ. Aktivistkonferanser eller tilsvarende fora er tiltak som kan få fart i arbeidet. RV-jobbinga har mange steder gitt gode erfaringer å bygge på her. Det å trekke med uavhengige har enkelte steder vært et aktivum. Sjøl om det er partimedlemmene som må bære"lasset" , så fins det mange steder flere uavhengige som er villige til å ta et tak for KK ,dersom de blir spurt.

Vervekampanja vil bygge på følgende "pakke":

- liste over frafalne abonnenter siste halvår. Listene vil bli sendt ut like over nyttår. Forsendelsesmåten avtales med KK-ansvarlig på KK-konferansen (den sentrale).
- tilbud på kvartalsabonnement-dagsavis vil være kr 160. Tilbudet gjelder i perioden 15.jan.- 1.mars. Det blir laga tilbudsblokker.
- stor standsplakat , gratis.
- agitasjonsavis (gratis) for og om KK som skal deles ut i masseomfang. Hovedmetoden skal være postkasseutdeling.

5) Vervemålsetting for laget er dagsavisabonnenter i kampanja (Vervemålsetting for distriktet blir gitt til DS i tilleggsdirektivet)

6) Kampanjen må diskuteres og forberedes på første lagsmøte over nyttår. Dette er obligatorisk ifølge partiplanen.

På steder der det er aktuelt må kampanja diskuteres med NKS/RU.

(Til DS sin behandling av kampanja : se tilleggsdirektivet gitt i distriktsheftet).

III. ORIENTERING OM SITUASJONEN FORAN ÅRSMØTENE I FAGBEVEGELSEN

Det følgende er bare noen generelle betraktninger om enkelte viktige utviklingstrekk i fagbevegelsen, og endel viktige politiske kampsaker som vil komme opp på årsmøtene. Det er ikke noen fyldestgjørende analyse.

DS er pålagt å følge forberedelsene av årsmøtene direkte med laga. En rekke av de sakene som der blir tatt opp , f.eks valg av tillitsmenn mm. , kommer vi ikke inn på her.

Motsetningene i fagbevegelsen.

Motsigelsene innad i LO er ytterligere skjerpa det siste året. I all hovedsak gjelder det hele tariffpolitikken. Vedtaket om forbundsvise oppgjør har ikke dempa opposisjonen mot LO-ledelsen og enkelte forbundsledelser. Opprøret i Jern og Metall eksisterer ikke i organisert form ,men misnøyen med forbunds- og LO-ledelse er likevel ikke dempa. Også i forbund som Kjemisk er opposisjonen stor og omfattende. I forbund som NOPEF , Transport og Grafisk retter opposisjonen seg i mindre grad mot forbundsledelsen , men

i første rekke mot LO-toppen

I lavtlønnsforbunda og -gruppene er opposisjonen mindre utvikla og splittelsestrekk mellom lavt- og såkalt "høgt"-lønna er fortsatt et svært viktig problem. Det er bare vi som kan gå i spissen for å bryte ned splittelsen. I en del byer og distrikter har det gjennom tverrfaglig kontakt vært jobba godt for større enhet mellom forskjellige grupper fagorganiserte. Men mange muligheter er fortsatt ikke utnytta og denne splittelsen vil være ett av de store problemene i fagbevegelsen i ganske lang tid.

I offentlig sektor er opposisjonen mindre utvikla. Dette har sammenheng med faktiske organisasjonsmessige forhold i denne sektoren, men også med mangelen på en tariffpolitikk fra vår side - noe vi så smått har starta med å rette opp. Den stadig skjerpna konkuransen mellom LO-forbund og andre i denne sektoren kan gi grunnlag både for økt splittelse og for økt kampkraft. Det nye skoleforbundet som LO har oppretta er et eksempel på organisatoriske splittelsesforsøk fra LOs side. På venstresida er debatten som Erling Steen har starta i Klassekampen et eksempel på at forsøkene på å splitte "høgtlønna" og lavtlønna også har slått inn her.

Opposisjonen i LO er ikke noe entydig begrep. Den består av mange forskjellige synspunkter og er sammensatt av forskjellige grupper og skikt med ulike perspektiv. Mange i mellomskiktet av tillitsmenn høre til opposisjonen. Samtidig er svært mange av dem legalister på sin hals. Opposisjonen deres går ikke nødvendigvis lenger enn til å ønske tilbake tidligere ordninger. De mangler totalt perspektiver på å skape en kampkraftig og demokratisk fagbevegelese. I Nordsjøen er kampen mot legalismen kanskje nådd lengst. Det er utmerka. Men samtidig er det et stort organisatorisk rot i denne sektoren. LO kan i stor grad takke seg sjøl og sin egen elendige innsats her for de problemene som er oppstått for dem. De organisatoriske forholda her ute er spesielle, men det betyr ikke at vi uten forbehold støtter utmeldelser av LO-forbund i Nordsjøen.

Vi må også følge nøye med i hvilke konsekvenser regjeringsskiftet vil få for motsigelsene innad i LO. For LO-ledelsen vil dette skiftet skape et objektivt grunnlag for å dempe motsetningene og misnøyen. I sjølve tariffpolitikken har ikke LO-ledelsen fått et slikt grunnlag. Høyre fjerna skatteøkningene og de har samme målsetting for grunnlaget for kjøpekraftsutviklinga som

DNA-regjeringa hadde. De har også økt barnetrygden i forhold til DNAs forslag. De har sagt de vil være forsiktige med bruk av voldgift. Det eneste LO-ledelsen har prestert i denne forbindelsen er det ukloke utspillet til Halvorsen om å utsette skatteletten.

Men dette betyr ikke at LO-ledelsen vil bli uten strenger å spille på. Vi har allerede hatt streiken mot tilbaketrekkeing av representasjonsforslaget i offentlig sektor. Vi kan vente utspill knytta til industripolitikken, Tyssedal ,ÅSV-Raufoss, til eventuelle forslag om å svekke sjukelønnsordninga , miljøvernloven osv. Vi må ta korrekt omsyn til disse endringene først og fremst ved sjøl å gå i spissen på slike saker , slik at profilen i motstanden mot regjeringa ikke blir bestemt av LO-ledelsen Deres profil vil først og fremst være en slags forberedelse til neste stortingsvalg.

Noen saksområder for årsmøtene.

Tariffoppgjøret 1982:

Årsmøtene strekker seg over en lang periode. Det gjør at det ikke er fornuftig i dag å forsøke å si hvilke paroler og krav som skal fremmes akkurat på årsmøtet. Her må forberedelsene tilpasses den aktuelle situasjonen. Men vi vil presisere at sjølve oppgjørsformen langt fra er sikra. Både LO-ledelsen og Willoch har slått klart fast at det bør bli et samarbeide med myndighetene. Hvilken form og rolle dette vil få, veit vi ikke ennå. Likeledes vil det kunne bli sentrale forhandlinger mellom LO og NAF om lavtlønnsgarantien. I tillegg er det verdt å merke seg at kretser i LO-ledelsen ser på det kommende oppgjøret som en mulighet til å få knekket dem som står for dette kravet. Oppgjøret kan nemlig bli dårlig og et nytt nederlag. Og det er grunnen til at vi mener det er en sak alle bør behandle på årsmøtene ,nemelig styrking av kampberedskapen foran oppgjøret.

Stikkord til dette:

- krav om at forbunda gjennomfører kurs i streik.
- krav om grundig informasjon om krav og forhandlingene underveis
- oppretting av kampfonds i foreninger/klubber, som kan gi et noenlunde mellomlegg mellom den elendige streikestøtta fra forbunda/LO.
- diskusjon og vedtak om hvordan man skal forholde seg dersom det blir tvungen voldgift.

Opplegg og taktikk for vedtak om sånne spørsmål bør drøftes grundig lokalt. Vi mener dette er en sak som bør gå igjen i det overveldende flertall av årsmøter. Spesielt viktig er det at nettopp årsmøtene er gunstige fora til å få gjennomført ekstra-kontingenter , kampfond osv. Dere bør sjøl sjekke eventuelle vedtektsmessige hindringer for opprettelse av kampfonds og finne metoder til å unngå dem. Vedtektene varierer fra forbund til forbund på dette punktet.

Allmenpolitiske spørsmål:

Det bør i hvert distrikt og i hver klubb/forening drøftes hvilke allmenpolitiske spørsmål som bør opp.. Vi tenker her spesielt på saker som boligdyrtida, industripolitikken, helse- og sosialpolitikken osv. Rundt slike spørsmål vil mye oppmerksomhet være konsentrert og det med rette. Samtidig er dette områder der LO-ledelsen vil forsøke å gjenvinne en viss profil.

Fred og forsvar.

Den pro-sovjetiske og pasifistiske linja som dominerer i fredsbevegelsen , har et godt ankerfeste i store deler av til-litsmannssjiktet på mellomnivå. Også i de øverste sjiktene i LO har denne linja mange talsmenn. Det er verdt å merke seg Frie Faglige Internasjonale sin uttalelse som, sammen med mye pasifisme, også reiser krav om fjerning av SS-20 rakettene. Kåre Sandegren og Tor Halvorsen gjør det samme.

"Nei til Atomvåpen" prioriterer fagbevegelsen og sender henvendelser om tilslutning og pengestøtte. Til nå har vi , med noen unntak, hatt en defensiv linje overfor slike utspill. Høyreopportunisme i partiet forklarer mye. Et spesielt problem i fagbevegelsen har vært og er at vi i f.eks. tariffspørsmål står sammen med folk som har en feil linje i forsvarsspørsmål. Denne tariffpolitiske enheten har til nå i for stor grad fått overskygge behovet for kamp om forsvarspolitiske spørsmål. Manglende taktiske initiativer fra partiet sentralt har også bidratt til denne situasjonen.

Det faktum at den vanlige fagorganiserte i større grad er enig. med oss, f.eks i behovet for et sterkt forsvar, betyr at det er mulig å snu dette.

Årsmøtene i klubber og foreninger bør kunne ta viktige steg framover. Det forutsetter at vi sjøl tar initiativ til uttalelser om freds- og forsvarspolitikk. Det er utilstrekkelig å

gjøre det "beste" ut av uttalelser andre fløyer har lagt fram.

Vi skal prioritere å få markert behovet for et sterkt uavhengig forsvar, få retta krav om atomnedrustning mot Sovjet og USA. Kampen vil med hensyn på det siste stå om brodd mot Sovjet eller ikke. De viktigste krava for å få til dette er:

- fjerning av SS-20 (i tillegg til å stoppe NATOs utplassering og nøytronbomba)
- et atomfritt Norden som inkluderer våpen som truer Norden (og forøvrig omfatter Island).

Pengestøtte til "Nei til Atomvåpen" blir reist av andre. Vi mener bevilgninger til aksjonen er skadelig slik dens plattform og grunnsyn er utforma. Primært er vi mot slike bevilgninger (Noe annet er støtte til aksjoner vi kan støtte , sjøl om "Nei til Atomvåpen" har tatt initiativet). Om pengestøtte likevel blir gitt til "Nei til Atomvåpen" , må vi arbeide for at den kobles med en så skarp kritikk av organisasjonens grunnlag som det er mulig å få til.

Støttearbeid for frigjøringsbevegelser har tradisjoner og må følges opp. Vi vil presisere to ting:

- a) Støttearbeid for Afghanistan og Polen er viktig i kampen mot krig også. Av den grunn er det også feil å skrinlegge disse tradisjonene. Men sånt støttearbeid erstatter ikke , utgjør ikke den offensiven på et sterkt uavhengig forsvar og kampen mot pro-sovjetisme og pasifisme i nedrustningsbevegelsen som vi må få til i forbindelse med årsmøtene. Vi kan ikke i dagens situasjon skrinlegge denne offensiven med å henvise til at vi driver arbeid mot krigen bare gjennom å støtte frigjøringskamper i andre land.
- b) Når vi reiser kampen for et sterkt uavhengig forsvar og vil ha brodd ,spesielt mot Sovjet, i nedrustningskrava , er det viktig å ikke gli inn i en sjåvinistisk "oss sjøl nok"-holdning. For nettopp å motvirke sånne tendenser som også finnes i fagbevegelsen, er den proletariske internasjonalismen viktig.

Det skulle være ganske unødvendig å komme i en situasjon der vi må kutte den proletariske internasjonalismen fordi om vi nå først og fremst innretter oss på å sikre en offensiv på eget forsvar og slå hardere mot pro-sovjetisme og pasifisme.

IV. DIREKTIV OM ÅRSRAPPORTENE MM.

Årsskiftet er tida for utarbeiding av nye årsrapporter og terminrapporter og i tillegg de mer omfattende undersøkelses-skjemaene som blir sendt ut.

Sammenfatninga av årsrapporter og terminrapporter gir parti-ledelsen viktig informasjon om den organisatoriske utviklinga av partiet. Problemer er hele tida at rapportene kommer seint inn og at det mangler rapporter fra mange lag. Det gjør oversikten over partiet svært mangelfull og i enkelte tilfeller blir det umulig å trekke konklusjoner om "rikets tilstand". De siste åra har vi ikke hatt tilstrekkelig med rapporter før i aug/sept., og da begynner opplysningene allerede å bli for gamle - tendenser som kommer fram i rapportene blir seint oppdaga og får ikke den effekten de kunne fått.

Med bakgrunn i denne situasjonen må vi INNSKJERPE DIREKTIVET OM RAPPORTPLIKT overfor både lag og DS

Års - og terminrapporter skal sendes inn til DS med første rutine etter terminslutt , sammen med kontingent. Denne regelen gjelder såsant DS ikke har gitt andre anvisninger for innlevering, men slik at de overholder fristene for videresending til sentralen.

V. TILLEGGSDIREKTIV OM PARTIPLANEN JAN .-MARS 1982.

Etter at planen for jan-mars var vedtatt av SKAU har endringene i pressestøtta til KK gjort det nødvendig å prioritere KK-kampanja i jan.-febr. høyere enn opprinnelig planlagt.

KK-kampanja viktigste samlende oppgave for partiet i jan-febr.

KK-kampanja fra 16.jan til 20.febr. er den viktigste sentrale og samlende partioppgava i akkurat denne perioden.

Pga den sviktende pressestøtten har vi blitt nødt til å stille høyere målsettinger , noe som også krever større innsats enn opprinnelig planlagt.

Vi henviser til innholdet i KK-kampanjedirektivet og til den nylig avholdte landskonferansen for KK-ansvarlige i distriktsstyrene

I samsvar med dette skal også KK stå som en av de prioriterte minimumsmålsettingene for planen 1.halvår 1982 (jfr. TF-des. s. 4)

THE HISTORY OF THE AKP

The history of the AKP is a long and complex one, spanning several centuries. It is a story of struggle, sacrifice, and the pursuit of justice. The party has been instrumental in shaping the modern state of Norway, and its members have played a significant role in the country's development.

The party's roots can be traced back to the early days of the Norwegian independence movement. It was founded by a group of dedicated individuals who were committed to the principles of democracy and social justice. Over the years, the party has grown in strength and influence, and it has become a major force in Norwegian politics.

The party's platform is based on the values of equality, freedom, and peace. It advocates for a social welfare system that provides for the needs of all citizens, and it supports a strong and independent Norway. The party has been successful in implementing many of its policies, and it has made significant contributions to the country's progress.

The party's history is a testament to the power of collective action and the importance of civic engagement. It is a story that should inspire all citizens to work together for the common good. The party's legacy is one of dedication and service, and it is a source of pride for all Norwegians.